

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka, sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 20. júna 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Š. R. a spol.**, pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvinených Š. R., Ing. M. R., M. B. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7To 9/10, zo dňa 11. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinených Š. R., Ing. M. R. a M. B. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 1T 149/06, z 12. októbra 2009, bol obvinený Š. R. uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že 14. marca 2006 v čase asi o 10.30 hodine vo vojenskom obvode J. v lokalite zv. N. počas výkonu preventívno - bezpečnostnej akcie vykonanej príslušníkmi Vojenskej polície sa vyhrážal zabitím a likvidáciou službukonajúcim príslušníkom útvaru Vojenskej polície P. kpt. Ing. J. F., rtm. R. F. a čat. Z. T. a tohto konania sa dopustil preto, že menovaní kontrolovali na území vojenského obvodu oprávnenosť jeho vstupu s traktorom zn. ZETOR, evid. číslo S. a keď nepredložil povolenie na vstup do vojenského obvodu, vyzvali ho opustiť tento priestor.

Prvostupňový súd obvinenému podľa § 324 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 rok. Výkon trestu odňatia slobody obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

V bode 2/ rozsudku súd obvinených Ing. M. R. a M. B. uznal vinných z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 17. mája 2006 v odpoľudňajších hodinách po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadli J. C., nar. X., trvale bytom J., vo vojenskom priestore J., k. ú. J., a to tak, že mu cez hlavu pretiahli prešívany kabát a udierali a bili ho po celom tele, čím mu spôsobili zranenia, pomliaždenia vlasatej časti hlavy s poúrazovými bolesťami hlavy a pomliaždenie ľavého stehna s krvnou podliatinou, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť s dobou liečenia 21 dní.

Za spáchanú trestnú činnosť uložil Ing. M. R. podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému výkon uloženého trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Obvinenému M. B. podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému výkon uloženého trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Okresný súd podľa § 285 písm. f/ Tr. por. Š. G. a Š. R. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Kežmarku, sp. zn. Pv 628/06, zo dňa 28. februára 2007 pre skutok, ktorý mali spáchať tak, že spoločne s Ing. M. R. a M. B. dňa 17. mája 2006 v odpoľudňajších hodinách po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadli J. C., nar. X., trvale bytom J., vo vojenskom priestore J., k. ú. J., a to tak, že mu cez hlavu pretiahli prešívany kabát a udierali a bili ho po celom tele, čím mu spôsobili zranenia, pomliaždenia vlasatej časti hlavy s poúrazovými bolesťami hlavy a pomliaždenie ľavého stehna s krvnou podliatinou, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť s dobou liečenia 21 dní.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného J. C., nar. X., trvale bytom J., a V., krajskú pobočku P. odkázal s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 1T 149/06, z 12. októbra 2009 podali odvolanie obvinení Š. R., Ing. M. R., M. B..

Krajský súd v Prešove uznesením, sp. zn. 7To 9/10, z 11. marca 2010, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvinených Š. R., Ing. M. R., M. B. zamietol.

23. júna 2010 podali obvinení Š. R., Ing. M. R., M. B. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V písomne podanom dovolaní uviedli, že prvostupňový súd pochybil, ak rozhodol o vine obvinených a nepostupoval podľa § 285 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a tak isto pochybil odvolací súd, keď použil ustanovenie § 319 Tr. por. a nie ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., pretože na základe úplne zisteného skutkového stavu mal vyhodnotiť dôkazy v prospech obvinených a spod obžaloby okresnej prokuratúry ich mal oslobodiť.

K skutku 1/ rozsudku napísal, že súdy mali postupovať podľa názoru obvineného tak, ako uviedol, preto lebo policajti sa často dostávali do konfliktu s obyvateľmi J., a preto ich výpovede mali byť vyhodnotené ako nevierohodné. Podstatným dôvodom a pochybením je však to, že vojenská polícia nemala právomoc zabezpečovať „verejný priestor“, resp. vykonávať iné akcie. Túto právomoc mala štátna polícia. Poukázal na ustanovenie § 2 písm. b/ zák. č. 124/1992 Zb., ktoré vymedzuje pôsobnosť vojenskej polície a vyjadril nesúhlas s odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu ohľadne vymedzenia pojmu vojenský obvod. Vyslovil názor, že vojenský obvod a priestor nie je a nemôže byť totožný. Vojenský policajti vykonávali činnosť mimo priestoru, ktorý vymedzuje citovaný zákon, konali nad rámec svojej pôsobnosti a nemohli preto požívať ochranu verejného činiteľa.

K skutku 2/ uviedol, že v tejto časti prokuratúra nezvládla dôkazné bremeno. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že vina obž. M. B. bola preukázaná nepriamymi dôkazmi. Nepriame dôkazy videl v tom, že bol konflikt medzi poškodeným C. a obžalovanými.

Tvrdil, že nebol produkovaný ani jeden taký nepriamy dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodiť trestnú zodpovednosť konkrétnej osoby. Samotný poškodený rozdielne vypovedal a tým znevierohodnil svoju výpoveď. Sám nevedel označiť osobu, ktorá mu spôsobila zranenie. Za tejto dôkaznej situácie súdy pochybili, keď uznali vinu Ing. M. R. a M. B..

Nebolo preukázané, že obvinení spôsobili poškodenému zranenie.

Navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, č. k. : 1T 149/2006, zo dňa 12. októbra 2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. : 7To 9/2010, zo dňa 11. marca 2010 bol porušený zákon v ustanovení § 285 písm. a/ Tr. por. vo vzťahu k ods. Ing. M. R. a M. B. a v ustanovení § 285 písm. b/ Tr. por. vo vzťahu k ods. Š. R. a v ustanovení § 322 ods. 3 Tr. por. vo vzťahu k všetkým trom odsúdeným. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutia a vec vrátil Okresnému súdu Kežmarok, alternatívne Krajskému súdu v Prešove, na nové prejednanie a rozhodnutie.

Podľa § 376 Tr. por. predseda senátu súdu prvého stupňa doručil rovnopis dovolania ostatným stranám na vyjadrenie. V stanovenej lehote sa k dovolaniu vyjadril len okresný prokurátor v Kežmarku. Rozhodnutia súdov vyhodnotil v súlade so zákonom a navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí dovolania podľa ustanovenia § 382 písm. c/ odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní spisového materiálu dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití

iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dôvod dovolania (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.), tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštancné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom **viazaný zisteným skutkovým stavom veci** tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako **nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.**

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu potrebné vyšetrovanie podľa § 379 ods. 2 Tr. por.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené **k náprave právnych chýb** rozhodnutia

vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Právnym posúdením skutku sa rozumie jeho hmotnoprávne posúdenie. Podstatou právneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, t. j. Trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd. Najvyšší súd môže rozhodnutie súdov nižších súdov zmeniť, ak zistí, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie porušenie ustanovení Trestného zákona alebo nesprávne použitie iných právnych predpisov (napr. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka).

V prípade dovolacích dôvodov uvedených v dovolaní k bodu 1/ rozsudku druhostupňového súdu najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že dovolacie dôvody smerujú k tomu, že by mohol byť naplnený dovolací dôvod, ak by skutočnosti uvádzané obvineným boli správne. V prípade dovolacích dôvodov uvedených k bodu 2/ rozsudku obvinený namieta skutkové zistenia, nesprávne vyhodnotenie dôkazov. Ako už bolo v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia uvedené namietanie nesprávnych skutkových zistení, zlé vyhodnotenie dôkazov, nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v prípade dovolacích námietok k bodu 2/ rozsudku nie je naplnený dovolací dôvod na základe skutočností, ktoré uviedli obvinení v podanom dovolaní.

V prípade skutočností a dôkazov uvádzaných v bode 1/ rozsudku najvyšší súd konštatuje, že dovolateľ zle vykladá ustanovenie o pôsobnosti vojenskej polície.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že hliadka vstúpila do priestoru na základe úlohového listu. Ku konfliktu nedošlo na hranici vojenského obvodu, ale vo vnútri obvodu. Poškodení ako príslušníci ozbrojených zložiek musia plniť rozkazy svojich nadriadených, a preto keď konajú v súlade s rozkazom svojho nadriadeného, plnia

tým svoje úlohy a požívajú ochranu. K tejto otázke zaujal stanovisko aj krajský súd vo svojom rozhodnutí na str. 5 – 6 svojho rozsudku. Najvyšší súd sa stotožňuje s právnou kvalifikáciou konania obvineného Š. R. v prípade skutku uvedeného v bode 1/ rozsudkov. Vojenská polícia nevykonávali činnosť mimo vojenského priestoru, a preto požívali ochranu verejného činiteľa, a preto nie je ani v tomto prípade naplnený dovolací dôvod tak, ako to uvádza obvinený v písomne podanom dovolaní. Obvinený nesprávne vykladá ustanovenia zák. č. 124/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktoré sa vzťahujú na pôsobnosť vojenskej polície a požívanie ochrany príslušníkov vojenskej polície.

Pokiaľ ide o ostatné výhrady obvineného uvedené v dovolaní, tieto sú z pohľadu ním uplatneného dovolacieho dôvodu irelevantné, a preto sa nimi dovolací súd nezaoberal.

S poukazom na konštatované skutočnosti a dôkazy Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval v súlade s ustanovením § 382 písm. c/ Tr. por. a dovolanie obvinených odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. júna 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová